Proletari din toate ţările, uniţi-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VIII nr. 57 (617) * joi 19 septembrie 1957 * 8 pag. 30 bani

De la prietenii voştrii de peste hotare

...au sosit telegrame de salut cu prilejul deschiderii noului an şcolar. Ei vă doresc succes deplin la învăţătură şi realizarea tuturor dorinţelor.

Iată cîteva dintre ele :

Moscova, de la redacţia gazetei „Pionierskaia Pravda".

Redacţiei „Scînteia pionierului" — pentru Şcoala „Zoia Kosmodemianskaia" — Bucureşti.

„Vă felicităm, dragi prieteni romîni, cu prilejul deschiderii noului an şcolar. Noi am început deja şcoala şi ne străduim să învăţăm bine, să îndeplinim cu succes sarcinile noastre pionereşti.

Vă dorim şi vouă multe succese. Hai să ne întrecem în noul an şcolar şi să vedem : cine va avea o activitate mai interesantă, mai plăcută ?"

Colectivul de conducere al unităţii pionireşti de la şcoala nr. 635 Moscova.

Leningrad, de la redacţia gazetei „Leniniskie Iskrî".

„Din oraşul celor trei revoluţii trimitem salutul nostru pionieresc şcolarilor din Bucureşti.

Fie ca prietenia noastră să devină tot atît de curată şi luminoasă ca valurile Nevei ruseşti şi ale Dunării romîneşti. Fie ca prietenia noastră să devină tot atît de caldă şi mîngîietoare ca Marea N[illegible]ă a voastră şi tot atît de [illegible]ică şi plină de bărbăţie ca B[illegible]a noastră...

[illegible] urăm, prieteni, succes deplin în noul an şcolar".

Tinerii corespondenţi ai gazetei „Leninskie Iskrî" din Leningrad

Praga, de la redacţia gazetei „Pionirske Noviny".

„Dragi prieteni,

vă rugăm să primiţi un călduros salut cu prilejul începerii noului an şcolar.

Vă dorim noi succese în activitatea şcolărească ca şi în cea pionierească.

Trăiască pacea şi prietenia între toţi tinerii din lume".

Redacţia ziarului „Pionyrske Noviny", PRAGA

— Bine v-am găsit, tovarăşă profesoară! Dar mai bine decît vorbele copiilor de la Şcoala medie nr. 2 Ploeşti, vorbesc florile lor, aduse în dar profesoarei lor dragi.

Berlin, de la redacţia gazetei „Der Junge Pionier".

Minunatele zile ale vacanţei s-au sfîrşit. Dar noi am profitat din plin de vacanţa acestei veri. Am făcut numeroase excursii şi am cunoscut astfel şi mai bine frumuseţile iubitei noastre patrii.

Ne am măsurat puterile în întreceri sportive, ne-am înveselit organizînd jocuri şi festivităţi...

Acum, focurile de tabără s-au stins, corturile au fost strînse iar rucsacurile aşteaptă, pregătite, anul ce vine.

Cu toţii însă vom păstra neştearsă amintirea acestor zile, ca şi trăinicia prieteniilor pe care le-am legat cu acest prilej. Căci în taberele pionereşti, alături de noi şi-au petrecut vacanţa copii din numeroase ţări, cu care ne-am legat să rămînem buni prieteni. Şi acest angajament vrem să-l respectăm acum, cînd ne reîntoarcem la şcoală, în oraşele noastre.

Ca şi în ţara noastră, în Republica Populară Romînă, partidul şi guvernul pregătesc copiilor un viitor fericit, luptă pentru pace în întreaga lume.

In ce ne priveşte, ne străduim ca, învăţînd temeinic, să dovedim că merităm grija cu care sîntem înconjuraţi.

Cu ocazia noului an şcolar, vă salutăm, dragi prieteni, în numele pionierilor din Republica Democrată Germană.

LENCHEN TIEFBLICK
EGON ROLLE
FERIEN MAX

Sofia, de la redacţia gazetei „Septemvrice".

Dragi prieteni,

Au trecut ultimele zile ale vacanţei.. Clopoţelul, cu clinchetul său vesel, ne-a chemat din nou la şcoală. Din nou clasele vor răsuna de rîsul nostru. Ştiinţa îşi va deschide în faţa noastră comorile sale — noile cunoştinţe pe care le vom căpăta — comori pe care noi trebuie să ni le însuşim.

Vă salut, iubiţi prieteni, în numele tovarăşilor mei şi vă urez succes în cursul noului an şcolar.

Să purtăm cu cinste cravata roşie de pionier.

KETI BLAGOEVA
cl. a VII-a, oraşul Iambol, R. P. Bulgaria

Spor la muncă în noul an şcolar!

Iată ultima schelă a fost coborîtă. Meşterii zidari, zugravii şi-au strîns sculele şi, de la poartă, mai aruncă o privire veselă către şcoala care se înalţă acum albă, luminoasă, gătită de sărbătoare. E semn că începe un nou an de şcoală, un nou an de bucurii. Multe dintre şcoli sînt noi iar cei ce vor intra în şcoală nouă se vor bucura de două ori. In alte părţi sînt multe internate şi clase noi construite.

Prin grija Partidului şi Guvernului Republicii Populare Romîne, a părinţilor şi fraţilor voştri, a întregului popor, voi, dragi copii, aveţi posibilitatea să învăţaţi în şcoli curate şi frumoase. Pe vremea stăpînirii boierilor şi capitaliştilor foarte mulţi copii nu mergeau la şcoală neavînd îmbrăcăminte şi încălţăminte, mulţi copii mureau de foame şi frig în cocioabe dărăpănate.. Cu asemenea vremuri voi nu vă puteţi întîlni niciodată. Pentru voi, dragi şcolari, s-au tipărit anul acesta milioane de cărţi.

Cărţile, caietele, le aveaţi de acum în ghiozdan, aşezate frumos... Şi cu toate acestea, mulţi dintre voi, în ajun, le-aţi mai scos să le priviţi încă o dată : romîna, aritmetica, geografia, istoria... Noi, curate, cu hîrtia întinsă şi lucie.

Somnul vine greu atunci cînd inima e frămîntată de nerăbdare. Colea, pe un scaun, uniforma nouă vă face cu ochiul... Cravata roşie, frumos călcată, la fel. Şi gînduri... Mii de gînduri! Cum va fi în noul an? Cum va fi? Iată, noi venim să răspundem gîndurilor voastre:

Va fi întîi şi întîi muncă şi învăţătură. De asta nu se supără nimeni căci fiecare ştie că aceasta aşteaptă de la el părinţii şi întreaga ţară. Apoi, ca în toţi anii, va fi şi joacă şi veselie. Partidul care vă înconjoară cu dragoste părintească, se îngrijeşte ca să aveţi tot ce vă trebuie. Fraţii voştri mai mari, utemiştii, s-au gîndit la o mai bună petrecere a timpului liber. Veţi avea, de pildă, concursuri : „Să ne cunoaştem ţinutul natal", „Concursul micilor naturalişti", „Concursul micilor tehnicieni" (participanţii vor primi insigne frumoase) şi sport, mult sport. Toţi amatorii de sport vor putea să participe la „Spartachiada pionierilor". Apoi, vom învăţa să cîntăm, pentru a putea participa şi la concursul artistic, la care aţi participat şi anul trecut, Pentru anul acesta, ceva nou : „Faza pe ţară a concursului artistic al pionierilor". Adică, cele mai bune echipe vor veni în Bucureşti ca să se întreacă.

Cu multă bucurie, veţi participa şi în anul acesta la culesul fructelor, al viilor, la plantarea de puieţi şi pomi fructiferi, la strîngerea fierului vechi şi alte activităţi obşteşti. Să nu uităm lucrul în atelierul şcolar. Aci aflaţi tainele meşteşugurilor. Şi nu mică o să vă fie bucuria cînd veţi admira obiecte lucrate de voi.

Pentru zilele de început sînt de rezolvat treburi care nu îngăduie amînare. Trebuie să ne gîndim cu toţii la excursiile pe care le vom organiza, cîntecele şi jocurile pe care le vom învăţa, focuri de tabără şi carnavaluri, la serile de basm, la întîlnirile cu muncitorii, cu bătrînii satului, de care se leagă atîtea amintiri plăcute.

Pentru ca toate acestea să se realizeze, trebuie să vă gîndiţi bine pe cine veţi alege în activul pionieresc. Apoi, cei aleşi trebuie să înveţe cum să muncească, altminteri ce fel de conducători vor fi? Tovarăşii instructori vă vor ajuta.

Multe treburi, adevărat! Dar frumoase şi interesante.

De acum aţi păşit pragul şcolii. După minunata vacanţă pe care aţi petrecut-o, clopoţelul a sunat din nou.

Vă felicităm, copii, pentru noul an şcolar care a început! Vă felicităm şi vă urăm, aşa cum obişnuim noi, cei mai în vîrstă : Spor la muncă! Să învăţaţi bine, să fiţi disciplinaţi, să vă respectaţi profesorii şi părinţii. Iar cei care purtaţi cravata roşie, păstraţi-o cu cinste. E o mare mîndrie să fii pionier.

VLAD VASILE
Şef-adjunct al Secţiei de Şcoli şi Pionieri a C.C. al U.T.M.

Măriuca VA PREZINTA Cîştigătorii concursului

Cred că sînteţi nerăbdători să vedeţi cît mai repede dacă numele vostru se află sau nu printre cîştigătorii concursului organizat de gazeta noastră „**Pentru cea mai bună şi mai interesantă scrisoare**" Dar trebuie să aveţi puţină răbdare. Fiecare concurs se încheie cu o mică introducere: introducerea — cu numele cîştigătorilor; numele cîştigătorilor — cu lista premiilor şi după aceasta urmează... aşteptarea primirii prin poştă a premiilor.

Deci, conform tradiţiei, citiţi introducerea.

E primul an în care gazeta noastră a organizat „**Concursul pentru cea mai bună şi mai interesantă scrisoare**". E primul an, dar nu va fi şi ultimul. De acum înainte, asemenea concursuri vor fi mereu, urmînd ca voi, dragi prieteni, doar să participaţi la ele.

Cît despre scrisorile primite la concurs, să ştiţi că foarte multe dintre ele au fost... bune şi interesante. De altfel, puteţi vedea şi voi acest lucru, din numărul mare de cîştigători al acestui concurs.

Grasu Petre şi **Grasu Magdalena**, din comuna Buzescu, raionul Alexandria, sînt fraţi şi amîndoi cîştigători ai concursului. Petrică este mai mic, dar să nu credeţi cumva că scrisorile lui sînt scrise de Magdalena. De acest lucru ne încredinţează chiar el, într-o scrisoare trimisă la concurs.

Suciu Ana, locuieşte în oraşelul Turda, pe str. I. C. Frimu. Ea ne-a trimis foarte multe scrisori despre lucruri foarte diferite. Dar nu numai atît: Ea a atras pe toţi copiii de pe strada ei să scrie gazetei. Şi, dacă se făcea în şcoală vreo excursie, primeam zeci de scrisori cu descrierea ei. Acum, pe lîngă Suciu Ana, mai sînt încă trei fete de pe aceeaşi stradă care au cîştigat concursul.

O singură scrisoare a trimis pentru concurs pionierul **Bulinschi Pavel**, din Iacobeni, raionul Vatra Dornei. Cîte o singură scrisoare au trimis şi surorile Buragă, din comuna Dăneşti, raionul Vaslui. Dar scrisorile lor au meritat să fie premiate.

Se pot spune multe lucruri despre fiecare concurent, despre fiecare scrisoare. Dar voi sînteţi curioşi să cunoaşteţi mai repede întreaga listă.

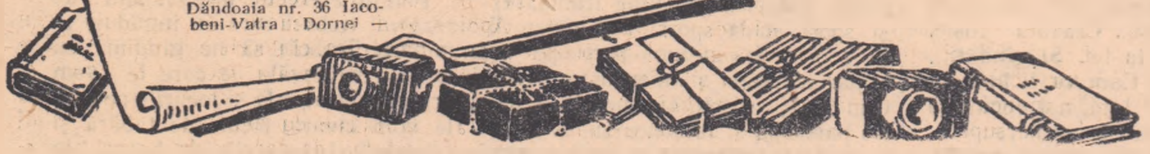

Am crescut mare: Anul acesta sînt şcolăriţă în clasa a II-a!

IATĂ LISTA

Anghel Maria — com. Ceacu-Călăraşi - Bucureşti; **Bîrcă Victor** com. Şimleul Silvaniei str. Suluţiu nr. 27 — Baia Mare; **Brumă Eugen**, Capul Codrului — Gura Humorului-Suceava; **Bulinschi Pavel** Ciotina 3 — Iacobeni-Vatra Dornei — Suceava; **Buragă Via** com. Dăneşti-Vaslui — Iaşi; **Buragă Eva**, com. Dăneşti-Vaslui — Iaşi; **Calistru Gh.** Stradela Uzinei nr. 14 — Iaşi; **Cîrnu Gheorghe** str. Dăndoaia nr. 31-Iacobeni-Vatra Dornei — Suceava; **Copil Iuliana** str. I. C. Frimu nr. 8, Turda-Cluj; **Copil Elena** str. I.C. Frimu nr. 8. Turda-Cluj; **Costea Ana** com. Seleuş-Ineu-Oradea; **Fotescu Viorica** str. Cuza Vodă nr. 12 Arad-Timişoara; **Grasu Magdalena** com. Buzescu - Alexandria — Bucureşti; **Grasu Petre** com. Buzescu-Alexandria — Bucureşti; **Groza Gheorghe** str. Dăndoaia nr. 36 Iacobeni-Vatra Dornei — Suceava; **Ionescu Angela** str. Tabla Buţii nr. 61 Tr. Severin-Craiova; **Ionescu Ştefan** com. Gogoşu-Vînju Mare-Craiova; **Lazăr Gheorghe** com. Felnac — Pecica-Timişoara; **Lupulescu Ion** com. Declin Reşiţa-Timişoara; **Muţiu Ioan**-Lăpuşul Romînesc — Baia Mare; **Petrescu Eugenia** com. Boişoara — R. Vîlcea-Craiova; **Podaru Dumitru**-Agigea — Sanat. T.B.C. de copii—Negru Vodă — Constanţa; **Rotaru Elena** com. Chetriş-Bacău; **Rusceanu Ion** str. Andrei Şaguna nr. 2 — Caracal; **Suciu Alexandrina** str. I. C. Frimu nr. 16 Turda-Cluj; **Suciu Ana** str. I. C. Frimu nr. 16 Turda-Cluj; **Săhleanu Dumitru** — Capul Codrului — Gura Humorului — Suceava; **Tînţu Dobriţa** str. Cimitirului nr. 20 Rm. Sărat — Ploeşti; **Trăistaru Marin** com. Coteanca — Sos. Raională nr. 930 — Slatina-Piteşti.

Şi acum premiile

Mai ţineţi minte desigur: atunci cînd am anunţat începerea Concursului nostru, v-am spus că premiile vor fi... numeroase, variate şi folositoare. Atunci a fost rîndul vostru să mă credeţi. Acum e rîndul meu să mă ţin de cuvînt. Şi iată premiile:

— Abonamente pe un an la Scînteia pionierului, începînd de la 1 oct. 1957.

— Pentru Suciu Ana, un abonament şi la Lum'niţa, pentru că nu e decît în clasa întîi.

— Cărţi — ultimele tipărituri pentru copii ale „Editurii tineretului".

— Jocuri distractive şi... educative: şah, domino etc.

— Ierbare pentru naturaliştii pasionaţi.

— Creioane colorate pentru amatorii de desene după natură.

— Muzicuţe de gură pentru cei buni de... cîntece.

—Diascoape împreună cu filmele cele mai noi ale studioului „Alexandru Sahia".

Şi în încheiere, vă doresc... răbdare. Răbdarea în aşteptarea premiilor care vă vor sosi în cîteva zile.

ÎNTÎMPLĂRI ÎN VALEA LUI CÎINE

Pitit între două dealuri, la poalele cărora şerpuieşte un rîu liniştit, se află un sătuc cu case bine îngrijite şi cu oameni gospodari. Valea aceasta, acoperită pe alocuri cu porumb, viţă de vie şi pomi fructiferi, se întinde pe o distanţă de cel puţin 5 km. Bogăţiile şi frumuseţile naturii de aci au atras pe oameni încă din cele mai vechi timpuri. Sătucul are un istoric glorios. De aci, de pe valea aceasta încununată cu ierburi înalte şi cu flori mirositoare, au coborît spre armata lui Tudor Vladimirescu flăcăi cu obrajii arşi de soare, oameni cu plete cărunte şi s-au făcut panduri. Tot pe această vale adăpostită de codri deşi şi-au găsit refugiul o parte din pandurii lui Tudor după înfrîngerea răscoalei. De peste o sută de ani, de cînd datează această aşezare, gospodarii n-au avut o şcoală unde să-şi dea copiii la învăţătură. Lipsiţi de alte posibilităţi copiii făceau în fiecare zi peste 5 km pe jos, la o şcoală dintr-o comună mai apropiată. Cîte neajunsuri şi dureri nu le-a fost dat copiilor şi părinţilor să îndure din lipsa unei şcoli. Înfruntau gerul, nămeţii, din care uneori nu se mai zăreau, iar părinţii, — teama pînă ce îşi revedeau odraslele înapoi lîngă vatra lor.

★

— Plec la şcoală, mamă, a spus într-o zi Moraru Ion, elev în clasa a IV-a.

— Mergi sănătos, Ionică, i-a răspuns mama şi ai grijă să nu te prindă noaptea pe drum.

Şi Ionică, după ce şi-a luat traista cu cărţi şi ceva merinde a plecat spre şcoală. A trecut pe la colegul lui Dobre Ion şi, împreună au început să înoate şi să lupte cu nămeţii de zăpadă.

Cînd seara învălui împrejurimile satului, cei doi colegi luau piepţiş, cu răsuflarea întretăiată de ger, panta dealului peste care trebuiau să treacă. Deodată însă, copiii au rămas locului.

— Ascultă, măi Dobre, tu nu auzi nimic?

— Lupii!

Seara tîrziu, părinţii, care îşi căutaseră peste tot copiii, i-au găsit încremeniţi de spaimă între nămeţii de zăpadă. Numai la trei zile după aceea, Moraru Ion a murit, iar la o săptămînă l-a urmat şi Dobre Ion. Moartea copiilor şi lacrimile părinţilor n-au înduioşat însă stăpînirea de atunci. Au urmat ani şi ani şi au curs lacrimi multe, dar şcoală tot nu s-a făcut.

★

Şi iată că sosi şi ziua cînd pe un deal frumos din mijlocul sătucului Bădeşti începu să se înalţe o şcoală de toată frumuseţea.

Anul acesta copiii din satul Bădeşti, raionul Filiaşi, vor merge pentru prima dată într-o şcoală nouă, şcoala din satul lor.

— E prima şcoală în sat la noi, îşi spun oamenii cînd se întîlnesc.

Şi bucuria li se citeşte în priviri şi se întruchipează în darurile aduse pentru şcoală, în ierbarele, insec-

tarele şi pietrarele întocmite cu dragoste şi răbdare în vacanţe de către Tătaru Victoria, Steică Valentina, Ghiduş Sevastiţa, Buşe Lucian, Steică Ion şi alţii.

GH. NEGREA

La Tîrgul Mureş

Ardealul este renumit prin frumuseţea aşezărilor sale. Alături de Cluj, Sibiu şi Oradea, Tg-Mureş — oraş aşezat pe malul rîului cu acelaşi nume — s-a ridicat mult în ultimii ani. Au apărut noi clădiri care, împreună cu cele care au existat şi înainte, îţi încîntă privirea prin arhitectura lor. Au luat fiinţă noi aşezăminte culturale. Pe lîngă numărul mare de şcoli maghiare şi romîne, există o universitate de limbă maghiară, un teatru, cinematografe, Palatul Culturii, precum şi biblioteca Teleki — Teka a cărei faimă a trecut de mult hotarele patriei datorită exemplarelor unice pe care le are.

Tg. Mureş este cu adevărat cel mai frumos oraş al Regiunii Autonome Maghiare...

În fotografia alăturată, puteţi vedea numai o parte din centrul acestui oraş. Pe primul plan, clădirea Sfatului Popular.

FRUMOASĂ EŞTI PATRIA MEA

Din nou cu ghiozdanul

O ÎNTÎMPLARE

În școală e liniște. Toată lumea a intrat în clasă. Numai pe un coridor, o fetiță mică stă sprijinită de ușa unei clase și pare foarte necăjită.

— Ce cauți aici fetițo, o întreb?

— Il aștept pe fratele meu.

— Cum îl cheamă pe fratele tău?

— Nini.

Cei din clasa întîia

Cei mai mulți au venit la școală însoțiți de părinți. Cînd au ajuns la poarta școlii, le-a pierit tot curajul. Își puseseră în gînd să intre ca niște elevi, dar, cînd ești mic și cînd se îndreaptă către tine atîția ochi, mai poți călca sigur? Tudorița Diaconescu a venit cea dintîi. Are părul plin de bucle zbîrlite și o fundă roșie pe cap. Ochii ei sînt acum niște ochi de veveriță speriată. Se ascunde după fusta mamei. Niște fete dintr-a VI-a se duc la ea, o mîngîie și o întreabă dacă și-a cumpărat abecedar, caiete, creioane. Tudorița răspunde. Fetele dintr-a VI-a sînt prietenoase. Toate poartă cravată roșie de pionier. Apoi a venit altă fetiță Ene Coralia, tot cu mămica. Nu, Coraliei nu i-a fost teamă să vină singură, dar cică directorul școlii ar fi zis că toți copiii dintr-a-ntîia trebuie să vină la școală cu părinții.

Și ușa de la intrarea școlii s-a deschis. Pentru cei mici ușa asta seamănă cu coperta unei cărți de basm. Azi ușa a fost împodobită cu flori. Tii ce mari sînt clasele! Și băncile ce serioase sînt! Cît de solemnă e tabla, chiar și creta e la locul ei. Prevăd că Mihăiță, adică Mihai C. Marin, va fi răsfățatul băieților. Banu Constantin i-a făcut loc să stea lîngă el. Mihăiță e nerăbdător să înceapă prima lecție. A început să roadă creionul galben pe care l-a scos din ghiozdan. Directorul a spus cîteva cuvinte copiilor. Elevii cei mari îl priveau cu aere de atotștiutori. Cei mici erau foarte atenți să nu le scape nimic. Apoi corul a cîntat cîteva cîntece. Creangă Nicolaie dintr-a V-a, Teodorescu Ștefan și Antonina au recitat poezii. Și iată, a venit cea mai emoționantă clipă. In pragul clasei întîi stau învățătoarea Lazăr Elisabeta și trei pionieri cu buchete de flori în brațe. Cei mici, doi cîte doi, pătrund în clasa lor. Pionierii le dăruiesc flori și bomboane și-i sărută ca pe niște frați și surori mai mici, urîndu-le bun sosit. Ochii părinților se umplu de lacrimi de bucurie. Un băiețaș a fugit din rînd strigînd-o pe mamă-sa cît îl ține gura. Pionierii îl înconjoară și-l împacă repede. Deocamdată s-au așezat în bănci după preferință. Invățătoarea îi întreabă cum se numesc, îi mîngîie și le spune că n-au încă nevoie de cerneală. Mamele își iau la revedere și le dau ultimele sfaturi: să fiți cuminți și să ascultați. Intreb pe un puști morocănos cum îl cheamă:

— Constantin, îmi răspunde el.

— Și mai cum?

— Și atît.

Mama îi șoptește: Constantin Tomescu. Copilul repetă și el.

— Așa-i la început, nici nu știu cum îi cheamă și mîine rămîi cu gura căscată de cîte știu, îi ia mama apărarea...

— Vom veni în pauză să vedem ce faceți, a strigat pioniera Pașavel Elena plecînd din clasă.

Părinții s-au dus și ei. Haideți, dragi cititori, să ieșim și noi din clasa-ntîi. Cu pași ușori, să nu tulburăm prima lecție.

ELENA DRAGOȘ

Totuși Fabiola va merge într-a V-a

La redacția noastră a sosit o scrisoare pe care pioniera Crețu Fabiola a adresat-o tovarășei instructoare de pionieri.

Reproducem numai începutul acestei scrisori:

„TOVARĂȘE INSTRUCTOARE,

Vă scriu cu același toc cu care am scris și la examen. Dar atunci eram emoționată și acum sînt tristă. Degeaba ne-am bucurat și eu și dumneavoastră de rezultatele obținute de mine la examen, că nu știu dacă voi mai putea fi împreună cu colegele mele în clasa a V-a.

Părinții mei nu mă mai lasă la școală. Cît m-am rugat și chiar am plîns! Degeaba! Tovarășe instructoare, vă rog foarte frumos, duceți-vă dumneavoastră la mama și la tata și spuneți-le să mă lase la școală. Pe dumneavoastră o să vă asculte. Trebuie să vă asculte.

. . . .

E de mirare astăzi să auzi că un părinte nu-și lasă copilul să termine ciclul II. Și e știut că, pentru a învăța bine o meserie, ai nevoie de cel puțin șapte clase.

M-am dus repede să-i cunosc pe părinții Fabiolei și să aflu motivele care i-au determinat să ia o asemenea hotărîre.

Casa lor se află pe marginea lacului Fundata, în comuna Gh. Doja, din raionul Slobozia. Și, mai cu trenul, mai pe jos, am ajuns acolo. Acasă era numai lelea Maria Crețu, mama Fabiolei.

— Bună ziua, lele Maria.

— Nu e chiar așa de bună! Sau poate o fi bună pentru unii care se plimbă.

M-am mirat de această primire „aleasă", dar m-am prefăcut că nu bag de seamă

— Am venit să stăm de vorbă despre fata dumitale, Fabiola

— E și asta un fel de treabă pentru cine nu are alta mai bună!

— ...Fata dumitale a învățat bine la școală...

— Știu, seamănă cu mine. Și mai știu și de ce ai venit dumneata, că au mai fost și alții. Vreți s-o dau să meargă la școală pe-a V-a clasă. Dar n-o dau! A învățat destul. N-o mai las! Să rămînă acasă, să facă treabă. Pe mine nu mă ajută nimeni Uite, vezi? Dau singură mîncare la rațe. Și-apoi, de ce să mai învețe? N-am de gînd s-o fac „fonționară". Las-o acasă să facă treabă.

Am rămas uimit de acest potop de cuvinte și am întrebat-o:

— Lele Maria, Fabiola este fata dumitale vitregă?

Ea s-a uitat ponciș la mine și mi-a răspuns oțărîtă:

— Uite, ce e, domnule: are patru clase? E de-ajuns. I-ajunge. Cu atîta carte o să știe să dea de mîncare la rațe și o să știe să dea cu sapa în locul meu. Eu am muncit destul. Uite, am ajuns să mă topesc pe picioare. Și cu asta gata toată vorbăria.

Lelea Maria s-a întors pe loc și a intrat în magazie. Și credeți-mă, nu a arătat deloc că se topește pe picioare.

Dacă n-am apucat să spun o vorbă și lelea Maria mi-a întors spatele, am așteptat și eu acolo, lîngă rațe, să vină nenea Ion Crețu, soțul dumneaiei și tatăl Fabiolei Și iată-l, a venit.

— Nene Ioane, te întreb de fata matale, Fabiola, o dai sau nu într-a V-a?

— De, măi neică, io zic s-o dau dar n-o dau. N-o s-o fac fonționară.

Și nenea Ion, călcînd pe lîngă mine gînditor și apăsat, a intrat în aceeași magazie. Acolo, împreună cu consoarta, vor avea de cugetat adînc: ori mîncare la rațe, ori fata la școală. Și să hotărască.

Dacă lucrurile s-ar fi oprit aici, hotărîrea luată ar fi fost tare neplăcută pentru Fabiola. Dar Crețu Fabiola a avut colege care n-au rămas nepăsătoare. Deseori, pioniera Robu a intrat pe poarta casei familiei Crețu, așa, să-i mai dea bună ziua lelei Maria și să-i mai amintească de bucuria ei că intră în clasa a V-a. Și pioniera Robu a îndemnat și pe alte colege care, din cînd în cînd, au făcut și mai fac o vizită Fabiolei. Și, spuneau ele în aceste vizite, că se poate învăța bine la școală, și în același timp să mai ajuți și la gospodărie.

Nici tovarășea instructoare nu a renunțat de la prima ei vizită și nici n-a alergat singură. Impreună cu tovarășul Barbu, directorul școlii și cu ceilalți profesori, au bătut destule cărări pe la porțile oamenilor care, ca și familia Crețu, nu voiau dintru început să-și lase copiii să termine șapte clase Dar nu în zadar.

Acum numărul acestor părinți este din ce în ce mai mic. Și chiar familia Crețu a început să se cam îndoiască de prima ei hotărîre. Sperăm că pînă la urmă o să-și dea seama că este vorba de viitorul fetiței lor și vor proceda ca toți părinții ce-și iubesc copiii.

M. CALIN

IN FAȚA OGLINZII

Stau amîndoi în fața oglinzii. Unul e înalt, bine legat, cu fruntea lată și mereu gînditoare. Celălalt, mult mai mic, s-ar putea spune ca-i numai de-o șchioapă. Dar e tot atît de chipeș și de gînditor. Sînt doi fruntași: tatăl și fiul. Povestea lor e simplă...

★

Intr-o zi, și asta nu tocmai de mult, tatăl lui Eugen întîrzia să sosească acasă.

— Desigur, are treburi la fabrică — zise mama către Eugen.

Băiatul tăcu. Știa el că nu degeaba întîrzie tatăl său. Mai ales că în ultima vreme tăticu era foarte ocupat cu unele lucrări.

In ziua aceea, tatăl lui Eugen veni de la muncă foarte vesel. De cum intră pe ușă, lăsă să pătrundă odată cu el un aer proaspăt, îmbietor, pe care numai Eugen îl simțea de fiecare dată cînd venea tatăl; băiatul zări prins la reverul hainei o insignă. Se apropie repede de tatăl său și citi, aproape cu răsuflare întretăiată: „Inovator în producție".

— Inovator calificat, tată?

— Păi... Ce, crezi că am cumpărat insigna de la... librărie? Și tatăl se apropie de oglindă, potrivindu-și insigna.

Dar Eugen îl privi și căzu pe gînduri. Ar fi vrut să aibă și el ceva cu care să se poată mîndri. Dar cu ce? Dacă ar fi fost în fabrică, poate... La școală însă?...

Nenumărate imagini se perindă în mintea lui Eugen. Se văzu stînd lîngă oglindă alături de tatăl său, potrivindu-și cravata roșie la gît.

— După cum vezi, tată! se pomeni el spunînd. Rostind aceste vorbe își închipui că a fost întrebat de tatăl său: „Pionier, băiete?"

Revenindu-și, Eugen văzu privirea mirată a tatălui său, și se simți stingherit.

Intr-o zi, și asta nu tocmai de mult, Eugen Pop întîrzia să vină de la școală.

— O fi avînd activitate extrașcolară, zise mama.

— Se poate, răspunse tatăl, zîmbind.

In momentul acela însă, ușa se deschise ușor și în prag apăru Eugen. Avea fața strălucitoare și îmbujorată, iar la gît purta cravata roșie de pionier. Nu-și putu stăpîni un zîmbet de mulțumire, care-i apăru pe buze cînd tăticu îl întrebă:

— Pionier, băiete?

— Da, tată, pionier!

In dimineața asta, prima dimineață de școală din acest an, Eugen și-a potrivit cravata în oglindă mai îndelung ca de obicei. Motivul ar fi lesne de ghicit, dacă ați ști că Eugen Pop pășește acum în clasa a VII-a. La școală, colegii îl așteaptă nerăbdători să-și împărtășească reciproc întîmplările și bucuriile vacanței. E ultimul an pe care Eugen îl mai petrece în mijlocul colegilor săi. Anul viitor nu vor mai fi împreună. Fiecare va apuca pe cîte un drum aparte. Iar astăzi, vor avea să-și spună multe unii altora. Și pentru că se petrece un asemenea eveniment în familie, tatăl își va conduce fiul pînă la școală. Iar mama, mai veselă ca oricînd, îi va petrece multă vreme cu privirea...

Școala medie Buhuș

GEORGE CHIȚU

...IN PRIMA ZI DE ȘCOALA

Lucrurile s-au lămurit însă curînd „Nini" era de fapt Rădulescu Lucian, prospăt elev în clasa I-a a Școlii medii nr. 2 din Ploiești. Fetița e Martha, surioara lui în vîrstă de patru ani. Martha era deprinsă să se joace cu fratele ei acasă. Cînd a văzut că Nini pleacă, a zis: „mergem și noi". Și cu mămica de mînă s-a dus și ea la școală Și-a așteptat frățiorul în fața ușii și i-a făcut manifestația de simpatie pe care o vedeți în fotografie

O întîlnire a păpușilor

Teatrul nostru de păpuși „Țăndărică" are mulți prieteni, nu numai în țara noastră, dar și peste hotare. Iată de ce ideea organizării Festivalului Internațional al teatrelor de păpuși în București, a fost bine primită și o mulțime de țări ne-au și anunțat participarea. Acest Festival se va desfășura în 1958, între 15 mai și 1 iunie. În vederea lui s-a organizat un comitet național. Pentru a afla unele amănunte în legătură cu Festivalul ne-am adresat tovarășei Margareta Niculescu, director și regizor al teatrului „Țăndărică". Bucuroasă de a se adresa copiilor, d-sa ne-a spus:

— Teatrele de păpuși din toată lumea își vor da întîlnire în primăvara viitoare la București. Chiar și teatrul de umbre va fi prezent. Putem bănui că va fi o adevărată întrecere între spectacole. Trebuie făcută o precizare, și anume, că spectacolele vor fi publice! Așa că spuneți-le copiilor că vor putea alege după voie un spectacol chinez, sau unul francez, sau unul sovietic.

La întrebarea noastră dacă vor mai avea loc și alte manifestări în cadrul Festivalului, tovarășa Niculescu a precizat că Bucureștiul va găzdui o interesantă expoziție internațională, unde vor putea fi văzute chipuri de păpuși, machete etc. din cele mai felurite. Tot în acea perioadă vom putea viziona o gală de filme de păpuși și marionete.

Interesîndu-ne de membrii Comitetului Național, am aflat nume bine cunoscute vouă, ca Ion Pas, Cezar Petrescu, Marcel Breslașu, Cicerone Theodorescu.

„Firește că totul este încă la început — ne-a spus tovarășa Niculescu. Noi am vrea ca spectacolele pe care le vom prezenta să fie din cele mai frumoase, din cele mai aplaudate, așa că vom începe pregătirile curînd. Vom avea concurenți serioși... Ne gîndim să prezentăm un spectacol cu un caracter folcloric pronunțat. Am vrea să aducem pe scenă eroii unor basme, ai unor balade și, de la sine înțeles, pe năstrușnicul Păcală. Dar toate acestea sînt foarte la început. Pînă la reușită ni se cere încă multă muncă, multă perseverență.

In ceea ce privește Festivalul, a continuat directoarea, pot spune că aș dori să zboare lunile și să ne apropiem de mai-iunie. Mă gîndesc cu bucurie că-i voi reîntîlni pe maestrul Obrazțov și pe păpușarii săi, de care mă leagă o mare prietenie. Nu mai vorbesc de teatrul de umbre chinez din provincia Hunan, despre care păstrez amintiri vii.

Aici, tovarășa Niculescu s-a oprit și a dorit cititorilor noștrii prilejul de a vedea la teatrul de umbre chinez, fabula „Doi amici", un spectacol de o rară frumusețe.

Aș mai vrea să vă vorbesc despre un păpușar mai puțin vestit, pe care l-am întîlnit în Polonia, ne-a spus în continuare tov. Niculescu. Este vorba de Javier Villafane. Un om de o neînchipuită bunătate, cu niște ochi albaștri liniștiți, care te privesc cu încredere. Unde trăiește el, vreți să știți? În Argentina, și n-o să vă vină a crede — este profesor universitar. În ceasurile libere mînă călutul unei trăsuri ușoare în care se află întreg teatrul său. Se oprește în sate și dă spectacole. Copiii îl cunosc și-l iubesc. Cînd se apropie de vreun sat dau toți năvală, îi înconjoară trăsurica și Javier îi învață să mînuiască păpușile, apoi le dăruiește micilor săi admiratori.

Vă rog să mă iertați, dar m-am lăsat furată de amintiri. Pentru a reveni la chestiune, vreau să adaug: „Da, Festivalul va reuni vechi prieteni, cărora li se vor adăuga alții, și alții. Va fi, fără îndoială, și acesta un semn al prieteniei între popoare.

ELISABETA CARAGIALE

Scenă din piesa „Povestea porcului".

O sărbătorire emoționantă

Marele nostru dirijor George Georgescu a împlinit 70 de ani de viață. Poporul l-a cinstit, muzicienii l-au omagiat iar publicul pe care l-a crescut și l-a educat vreme de decenii de la pupitrul „Filarmonicii" l-a aplaudat cu lacrimi în ochi multe minute în șir. Oaspeții sovietici David și Igor Oistrah, veniți pentru odihnă în țara noastră, și-au întrerupt vacanța, spre a fi alături de sărbătorit, spre a-i transmite urările muzicienilor sovietici. In loja R.P.R. a bătrînului Ateneu, conducătorii Guvernului și Partidului au ținut, prin prezența lor, să-și manifeste prețuirea față de acest neîntrecut maestru al baghetei romînești. Aparatele de televiziune și microfoanele Radio-ului au vestit tuturor amatorilor de muzică clipele emoționante ale zilei de 12 septembrie 1957. In această atmosferă s-a desfășurat neuitatul concert simfonic extraordinar.

O orchestră neobișnuită

Am zărit pe estrada de concert un număr mult mai mare de pupitre. Cînd bătrînul Alexandru Theodorescu, concertmaestrul Filarmonicii, a pășit spre locul său, o coloană de virtuoși l-a urmat: Ion Voicu, Ștefan Gheorghiu, Radu Aldulescu, Vladimir Orlov, Mircea Negrescu, Lucian Savin, Emil Bîclea etc., care au ținut să-l omagieze pe maestrul George Georgescu, cîntînd benevol în formația simfonică. Spațiul scenei devenise neîncăpător, deși mai erau încă o serie de tineri care ar fi dorit să-și exprime dragostea față de maestrul sărbătorit. „Ce păcat că în Simfonia I-a de Brahms nu există pian sau glokenspiel, fiindcă tare aș fi vrut să cînt și eu pentru George Georgescu" ne-a spus în pauză, cu regret, virtuosul pianist Mîndru Katz.

Impunătoarea figură a dirijorului

Acordajul s-a potolit. Instrumentele au făcut ca liniștea să cuprindă sala în așteptarea dirijorului. Operatorii cinematografiei și ai televiziunii și-au verificat pentru ultima oară aparatele. Reflectoarele au inundat cu lumină estrada de concert. Becul roșu al Radio-ului a vestit deschiderea microfoanelor pentru emisie. In pragul ușii a apărut un om înalt, viguros, elegant, care cu pași grăbiți a pornit spre pupitrul dirijoral. O furtună de aplauze s-a dezlănțuit din loji și parter. Publicul s-a ridicat în picioare, iar orchestra, fără dirijor, a cîntat „Mulți ani trăiască", George Georgescu, sprijinit cu mîna pe pupitru, saluta mulțimea entuziastă; avea ochii umezi... Apoi, cu un vădit efort, s-a rupt din clipele emoționante, a urcat estrada, a ridicat cu un gest scurt, dinamic, tineresc, bagheta și a atacat Simfonia I de Brahms.

Neuitată interpretare

S-a spus că George Georgescu rămîne marele interpret al lui Beethoven, Brahms, Richard Strauss și Enescu. Chiar și atît de talentatul și exigentul Constantin Silvestri, după terminarea execuției, a urcat scena și, negăsind cuvinte de laudă, l-a îmbrățișat pe bătrînul și totuși veșnic tînărul său înaintaș, de la care a învățat — după propria-i expresie — tradiția clasicismului german. Gestul precis, uimitor de sugestiv, memoria deosebită (a dirijat lucrarea pe dinafară), pasiunea și energia tinerească i-au împrumutat simfoniei lui Brahms culori necunoscute încă. George Georgescu stăpînea orchestra ca pe cel mai maleabil aluat și, de multe ori, o simplă privire, o aruncătură de ochi, îi era suficientă pentru ca formația să răspundă imediat la intenția sa.

Un cuplu violonistic de înaltă clasă artistică

In partea a doua a programului, am ascultat dublul concert de Bach. La început... surpriză! Dirijorul a intrat singur în scenă. Modești, cei doi violoniști sovietici au acordat întîietate sărbătoritului. Apoi, cu două mari buchete de trandafiri în mînă, David Oistrah și fiul său Igor s-au apropiat de George Georgescu. Un schimb cald de cuvinte, o înmînare de flori și din nou un neuitat moment de înălțătoare muzică. Tatăl, și în același timp profesorul, își urmărea îndeaproape fiul devenit de mulți ani cel mai ascultător elev. La pasiunea tinerească și la avîntul nestăpînit al lui Igor, a răspuns cu eleganță, sobrietate și căldură de sunet David Oistrah. Orchestra, sub supravegherea maestrului Georgescu — a creat un fundal minunat nemaipomenitei întreceri artistice. Invingător a fost desigur... publicul, care s-a bucurat de acest neîntrecut spectacol muzical!

O preferință nedeslușită

La concertul care a avut loc joi dimineața, după revenirea celor trei artiști spre a mulțumi publicului, o fetiță de vreo 9—10 ani a urcat estrada, i-a întins mîna lui Igor Oistrah, l-a felicitat și apoi, cu un gest sigur, i-a înmînat stiloul pentru un autograf. Lumea era nedumerită. Secretul l-am deslușit ulterior: micuța auditoare era elevă la clasa de vioară a Școlii elementare și medii de muzică din București. Pe prima ei fotografie cu instrumentul atît de îndrăgit în brațe, a dorit să obțină autograful tînărului Oistrah. Dar nici voi, cititorii revistei, care nu ați participat la concert, nu trebuie să fiți supărați, fiindcă Igor Oistrah vă transmite și vouă salutul lui prin alăturatul autograf.

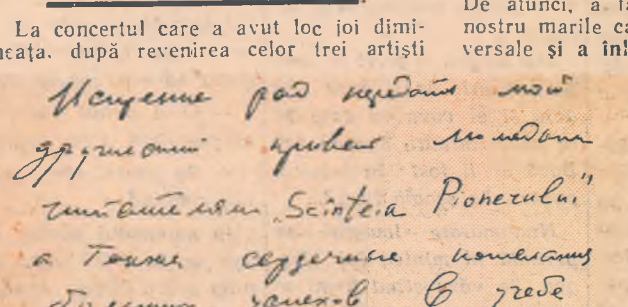
Evocarea nemuritorului Enescu

Concertul de sărbătorire a maestrului George Georgescu s-a încheiat cu binecunoscuta „Rapsodie romînă" în la major de George Enescu. A fost un moment de neuitată desfătare artistică, în care partitura genialului nostru compozitor a strălucit mai puternic ca totdeauna. D[illegible]ul a tălmăcit gîndurile compozitorului așa cum numai autorul și le-a imaginat! George Georgescu s-a dovedit încă o dată (dacă mai era nevoie!) un fidel interpret al marelui Enescu.

Perspectiva viitorului

La 70 de ani un om se poate socoti bătrîn. Dar un artist legat de colectivul pe care-l conduce și mai ales de poporul pentru care creează, a atins abia maturitatea. George Georgescu a fost în primele rînduri ale celor care, în anul 1920, au pus bazele primei noastre orchestre simfonice de stat și a rămas în țară, spre a lupta pentru afirmarea muzicii romînești. De atunci, a făcut cunoscute publicului nostru marile capodopere ale creației universale și a înlesnit drumul tuturor virtuoșilor epocii noastre către București. Prin George Georgescu s-a impus peste hotare prestigiul baghetei romînești. Azi, orchestra Filarmonică de Stat „George Enescu" concertează în Iugoslavia și peste puțin timp va vizita Uniunea Sovietică. După succesele de anul trecut de la Varșovia și Praga, nu ne îndoim că sărbătoritul și neuitatul animator al estradei Ateneului va ști să ridice mai departe prestigiul orchestrei pe care o conduce, spre deplina afirmare a muzicii noastre.

Viorel COSMA

Cu o bucurie sinceră transmit salutul meu prietenos tinerilor cititori ai „Scînteii pionierului". De asemenea, le doresc succese mari la învățătură, în noul an școlar.

IGOR OISTRAH

A XXXX-a Aniversare a Marii Revoluții Socialis'e din Octombrie

V. SEROV — Palatul de iarnă a fost luat

Fapte care vor trăi veşnic

Vechilor comunişti — oamenilor care au făurit revoluția, care au luptat pe baricade, pe care nu i-a înfrînt nici surghiunul, nici temnițele, eternă amintire! Alături de Lenin, ei au stat în rîndurile luptătorilor neînfricați ai Partidului Comunist. Lumina adevărului leninist se răsfringe din toate faptele lor, fapte care s-au întîmplat de mult, dar care vor trăi veşnic.

Dăm mai jos cîteva din povestirile vechilor comunişti, spuse la întîlnirile cu copiii sovietici.

Ce inseamnă 24 de ore

povesteşte Grigori Ivanovici Petrovschi, membru al P.C.U.S. din anul 1897.

Acestea s-au întîmplat într-un oraş polonez, Cracovia, unde noi, comuniştii ruşi, am venit să ne sfătuim cu Lenin. După o zi de muncă încordată, ne odihneam pe o terasă. Alături, în curte, Vladimir Ilici îşi repara bicicleta.

Deodată, cu paşi repezi, el se apropie de terasă, sări peste balustrada ei şi ajunse în mijlocul nostru.

Ne-am mirat de graba aceasta a lui Vladimir Ilici. Oare de ce se frămîntă atîta, mai ales acum cînd toți se odihnesc? Văzînd nedumerirea noastră, Ilici ne spuse din mers:

— Mă grăbesc, mă grăbesc! Poşta mai lucrează doar o oră, apoi se închide pînă a doua zi. Dacă n-am să reuşesc astăzi să trimit toate rezoluțiile, ele vor pleca de aci cu 24 de ore mai tîrziu; hotărîrile consfătuirii noastre sînt aşteptate cu înfrigurare de tovarăşii noştri din Paris, Londra, Berlin! Rusia e cuprinsă de avîntul revoluționar şi noi nu avem voie să întîrziem.

Oare voi, nu fugiți de munca de răspundere?

Lenin cerea ca nimeni să nu refuze o muncă de răspundere, oricît de grea ar fi fost ea.

...Revoluția din Octombrie era în plină desfăşurare, Vladimir Ilici proclamase la al doilea Congres al Sovietelor o eră nouă în istoria omenirii. Eu l-am ascultat pe Ilici în clipele acelea şi niciodată nu-l voi uita.

Peste cîteva zile, mă găseam în sala de aşteptare a Consiliului Comisarilor Poporului.

Lenin îmi spuse:

— Te numim Comisar al Poporului pentru Afacerile Interne!

— Nu pot să primesc, Vladimir Ilici. Asta-i o treabă peste puterile mele. Numiți-mă mai bine Ajutor de Comisar al Poporului...

Lenin mă măsură cu privirea:

— Cine refuză în timpul Revoluției o sarcină? — mă întrebă el cu severitate şi apoi se adresă ajutorului său, arătînd spre mine: Dați-i doi muncitori înarmați să-l conducă la Ministerul Afacerilor Interne. Şi-apoi, lasă, n-o să mai refuze el...

A trebuit să fac aşa cum a spus Lenin. Prin glasul lui Vladimir Ilici vorbise însăşi datoria mea de revoluționar...

Dar vouă, copii, nu vi se întîmplă să vă speriați de cîte o sarcină mai grea, şi să aruncați toată răspunderea pe umerii colegilor voştri?

O inimă omenească

povesteşte G. P. Sergheeva — veche comunistă, participantă la Revoluția din Octombrie.

Era în anul 1918. Ucraina se afla în mîinile nemților iar în satul Kriucovo, la bunica lui, se afla fiul meu — un băiețel de şapte anişori. Tot timpul mă gîndeam la el cu îngrijorare.

Intr-o zi, Vladimir Ilici se apropie de mine şi-mi spuse blînd:

— Ştiu că te îngrijorează soarta fiului dumitale. Poftim o foaie de drum şi, în calitate de curier diplomatic, du-te la Kiev. Acolo vei fi ajutată să-ți găseşti fiul.

Mă uitam la Vladimir Ilici şi nu-mi venea să cred. Mă gîndeam: cum poate un om, care are atîtea treburi importante de stat la care să se gîndească, să se ocupe şi de suferința mea personală, să mă ajute?!

Am plecat în Ucraina, mi-am găsit băiețelul şi l-am luat cu mine.

Soseşte Lenin

povesteşte Elena Katerli, veche comunistă, participantă la Revoluția din Octombrie.

Au trecut de atunci 40 de ani. Cîte evenimente s-au petrecut în acest timp, cîte victorii am obținut! Lucram pe atunci la uzinele Putilov. In ziua de 12 mai 1917, menşevicii organizaseră un miting; sperau să atragă de partea lor muncitorii uzinelor Putilov care formau un colectiv puternic de mii de oameni. Pentru aceasta, menşevicii i-au ales pe cei mai buni oratori ai lor.

Dar bolşevicii s-au pregătit şi ei. Vladimir Ilici Lenin a fost rugat să participe la acest miting.

Spre ora 5 după amiază, curtea uzinei era o mare de capete. Se adunaseră vreo 20 de mii de muncitori.

Lenin încă nu sosise, cînd la tribună se urcă ministrul agriculturii — Cernov. El îi chemă pe muncitori să sprijine Guvernul Provizoriu jurîndu-se că acest guvern luptă pentru interesele muncitorilor. Dar muncitorii îl întrerupseră strigînd: „Jos războiul! Jos cu miniştrii capitalişti! Cînd vor primi țăranii pămînt?"

Deodată, din spre poartă, se transmise din gură în gură;

— Soseşte Lenin! Lenin! Vine Vladimir Ilici!...

Lenin trecea repede printre muncitorii care-i făceau loc. Avea capul descoperit şi şapca şi-o ținea în mînă. In jurul lui — o mare de oameni îl saluta. Lenin se urcă pe tribună şi, în liniştea ce se făcu, se auzi vocea lui clară.

Cuvintele sale îi zguduiră pe toți. Lenin vorbea despre lucrurile cele mai importante: despre părerile bolşevicilor asupra războiului şi păcii, despre unirea muncitorilor din toate țările; vorbea despre pămînt şi împărțirea lui la țărani, vorbea despre pîine şi greutățile aprovizionării...

Cei 20 de mii de putilovişti au înțeles bine atunci cine apără cu adevărat interesele lor. Mii de mîini se întinseră spre Lenin, mii de glasuri reluară în cor cuvintele lui, mii de muncitori se hotărîră să treacă alături de bolşevici.

Citiți aceste cărți

Alecsandri V.	SINZIANA ŞI PEPELEA ed. a II-a
Agîrbiceanu I.	PAGINI ALESE.
Arghezi T.	SIMPLE POVESTIRI
Bolintineanu D.	CALATORII
Brăescu G.	SCHIȚE
Caragiale I. L.	MOMENTE SI SCHIȚE
Costin M.	LETOPISEȚUL ȚARII MOLDOVEI
Creangă I.	HARAP ALB ed. a III-a
Delavrancea B. Şt.	APUS DE SOARE
Gîrleanu Em.	PAGINI ALESE
Haşdeu B. P.	RAZVAN ŞI VIDRA ed. a II-a
Ispirescu P.	BASME ed a II-a
Odobescu Al.	MIHNEA VODA CEL RAU
	DOAMNA CHIAJNA ed a II-a
Russo Al.	CINTAREA ROMINIEI

DRAPEL PIONIERESC

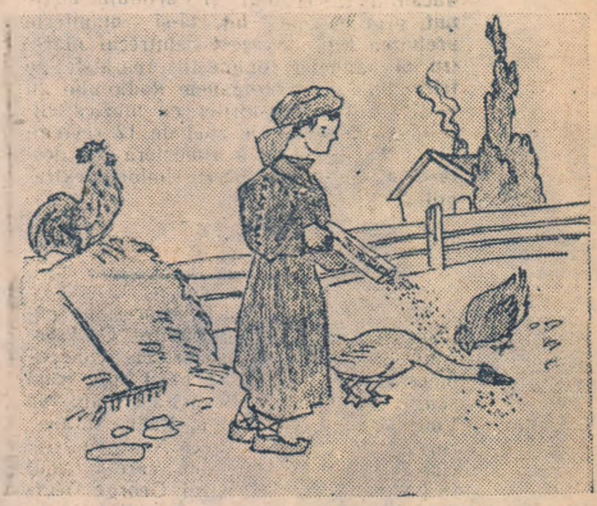
Cu steagul unității noastre,
Ce poartă-n el culori de jar,
Păşind spre zările albastre
Noi ne simțim mai buni, mai tari!

Drapelu-i cinstea unității
Şi pionierul cel mai bun
Il poartă-n zorii dimineții
Cînd toți voioşi pornim la drum!

Cravata noastră ce luceşte
E roşie ca pînza lui,
Căci şi ea o frîntură este
Din flamura partidului!

TINȚU DOBRIȚA
R. Sărat

GOSPODINA

MARIANA BUTNARU
com. Fălticeni, raion Fălticeni
reg. Suceava

La redacţie, pe adresa Profesorului Ştie-Tot, au sosit o mulţime de scrisori în care curioşii noştri ne întreabă cum funcţionează un reactor atomic.

In rîndurile următoare, vă vom explica cum funcţionează un astfel de reactor aşezat pe un spărgător de gheaţă.

Ştiţi bine că, în timp ce imperialiştii lucrează la folosirea energiei atomice în scopuri războinice, în lagărul nostru socialist, energia atomică este folosită în medicină, pentru apărarea sănătăţii, în agronomie, în uriaşele construcţii ale păcii.

In acest număr vom arăta cum este folosit un reactor atomic instalat pe un spărgător de gheaţă. Acest prim spărgător de gheaţă atomic din lume, care se construieşte în Uniunea Sovietică, va fi dat în funcţiune în cursul acestui an.

Intr-o despărţitură specială a spărgătorului de gheaţă se fac pregătirile pentru instalarea reactorului atomic. Este o muncă de o foarte mare răspundere. Reactorul trebuie să fie închis din toate părţile cu ziduri de protecţie, care nu vor lăsa să iasă afară radiaţiile periculoase şi vătămătoare, provenite din dezagregarea uraniului. Din reactor va radia doar căldura folositoare, care, cu ajutorul schimbătoarelor de căldură, transformă apa în aburi nevătămători. Acest abur se îndreaptă spre turbine, loveşte în paletele lor, transformîndu-se apoi în apă, care din nou curge în tuburile schimbătorului de căldură.

Turbinele, sub acţiunea jetului de abur, se vor învîrti şi vor roti la rîndul lor generatoarele electrice. In ele se va produce curent electric. Acest curent electric va merge în trei motoare electrice, unite prin cilindri (valţuri) cu elicele de navă ale vasului. Trei motoare ale spărgătorului de gheaţă egalează, ca putere, trei mii de tractoare.

Datorită acestei instalaţii puternice, spărgătorul de gheaţă „Lenin" va pluti pe întinderile maritime cu o viteză de 35 km pe oră.

Dar calitatea principală a acestui spărgător nu constă în viteza lui, ci în aceea că nu înghite la fiecare 1—2 luni mii de tone de combustibil. Doar o dată pe an, va lua un combustibil special pregătit din uraniu, care înlocuieşte multe mii de tone de petrol.

Prof. ŞTIE-TOT

Oricît de îmbătrînit şi serios ai fi, oricît de mult timp a trecut de cînd n-ai mai participat la concursurile de trotinete, nu se poate ca, umblînd prin magazinele din Moscova, să nu te opreşti mult, chiar foarte mult, în faţa standurilor pentru copii. La „G.U.M." la „T.U.M.", cele mai mari magazine din oraş, sînt secţii întregi în care de dimineaţă pînă seara o lume mică, foarte pretenţioasă, priveşte, alege, cumpără jucării şi jocuri după dorinţă şi mai ales după dorinţele fiecăruia. Din celuloid, carton, plasmă şi nichel sînt făcute construcţiile, uneltele şi cuburile colorate pentru cei mai mici. Maşinile complicate, (cele de cusut !) la care lucrează fetiţele „mai mari", dintr-a I-a, stau lîngă iepuraşii din catifea culcaţi în cutii frumos rînduite. Dar cum aş putea să vă spun cît sînt de minunate? Ca să nu vi le înşir pe toate (de-altfel mi-ar fi imposibil), vă asigur doar că orişice aţi fi: fotografi amatori, pescari, electricieni sau pictori, cu siguranţă veţi găsi tot ce vă interesează. Cu toată această bogăţie de atenţie pentru cei mici, totuşi, jucăriile nu satisfac pe deplin cerinţele copiilor. De aceea, anul trecut, în piaţa Dzerjinski, s-a început construcţia unei clădiri moderne. Acum e gata. Schelele au fost date jos şi clădirea în întregime a devenit punctul de atracţie spre care se îndreaptă zilnic cu bucurie mii de copii. Au şi de ce să fie încîntaţi. Aici s-a deschis cel mai mare magazin universal pentru cei mici. „Lumea copiilor" (aşa se numeşte magazinul) are o suprafaţă de 17.000 metri pătraţi, iar pentru a servi clienţii, sînt peste 1240 de vînzători. Magazinul poate fi vizitat zilnic de 250.000 de cumpărători şi se pot face peste 120.000 de cumpărături.

Cumpărătorilor, în afară de ascensoare şi scări, le stau la dispoziţie nenumărate escalatoare, care-i poartă de la un raion la altul. Vînzătorii cunoscători ai limbilor germană, engleză şi franceză, ca şi organizarea întregului magazin, înlesnesc micilor vizitatori sovietici şi străini alegerea şi cumpărarea obiectelor cu cît mai mare uşurinţă. De la pantofiorii mici de mătase tricotată pentru cei de cîteva săptămîni, pînă la bicicletele şi uniformele pentru pionieri şi şcolari, varietatea mărfurilor şi calitatea lor satisfac şi întrec cerinţele tuturor vîrstelor şi preocupărilor celor mici.

Copiii din Moscova au primit un dar cu care se pot mîndri şi pentru care şi eu, deşi de mult, de mult de tot, nu mă mai joc cu păpuşi, îi invidiez.

M RUSU

Recoltă bogată pe lotul şcolar...

A X-a ediţie a Campionatelor Internaţionale de Atletism ale R.P.R.

● 3 noi recorduri ale R.P.R. *(5000 m : 14'13" — C. Grecescu ; 400 m plat: 47"5 — Wiesenmayer ; 100 m femei : 12" — Ioana Luţă)* ;

● 6 victorii ale atleţilor noştri *(5000 m — Grecescu ; 20 km marş — Păcuraru ; 400 m plat Wiesenmayer ; ştafeta de 4 x 100 m bărbaţi ; 80 m garduri — Ana Şerban ; aruncarea suliţei fete — Maria Diţi)* ;

● 6 noi recorduri ale stadionului Republicii *(lungime femei — Kazmina (URSS) 6,14 m ; 3000 m obstacole — Rîşcin (URSS) 8' 45" 8 ; greutate bărbaţi — O' Brien (SUA) 18,55 m ; 100 m femei — Bloemholt (Olanda) 11" 6 ; aruncarea ciocanului — Krivonosov (URSS) 65,91 m ; 800 m bărbaţi — Depastas (Grecia) 1'50"3...*

Acesta este — pe scurt — bilanţul, pentru ţara noastră al celor două zile de concurs. Autorii acestor frumoase rezultate au fost îndelung aplaudaţi de miile de spectatori care au umplut pînă la refuz tribunele stadionului Republicii... Despre fiecare probă în parte am putea să vă spunem o mulţime de lucruri, însă spaţiul nu ne permite. De aceea, în rîndurile care urmează vom relata mai pe larg cele mai interesante probe care au entuziasmat pe spectatori.

PRIMA NOASTRA VICTORIE

La startul probei de 5000 m s-au aliniat 17 concurenţi. Favoriţi erau Bolotnikov (URSS), romînii Grecescu şi Bunea, Onel (Turcia)...

Incă de la plecare, în fruntea plutonului, se situiază Bolotnikov, urmat îndeaproape de Grecescu. Primii 400 de m sînt parcurşi într-un timp foarte bun.

In tribune spectatorii privesc cu emoţie — şi speranţe — această probă. La un moment dat Grecescu îl întrece pe Bolotnikov, însă nu pentru mult timp. Ceilalţi concurenţi rămîn în urmă, deci, cîştigătorul probei va fi decis de „duelul" Grecescu-Bolotnikov... Au mai rămas de parcurs doar 300 m. In acest moment Grecescu, foarte inspirat, lansează un atac puternic, îl întrece pe Bolotnikov şi cu un finiş impresionant trece primul linia de sosire. Acele cronometrelor s-au oprit înregistrînd 14'13" — ceea ce reprezintă un nou record al R.P.R. la această probă. Al doilea soseşte Piotr Bolotnikov — 14' 15"6, urmat de Onel — 14'19"6 — nou record al Turciei.

Constantin Grecescu cîştigătorul probei de 5000 m.

AU DECIS ULTIMII METRI

Primii doi clasaţi în fiecare serie s-a calificat pentru finala probei de 100 m bărbaţi. La pocnetul pistolului, alergătorii au pornit în scurta lor cursă. Primii metrii sînt alergaţi în grup, apoi, fiecare concurent caută să obţină avantaj. Numai pe ultimii metri americanul Murchison se desprinde şi, zvîcnind, reuşeşte să rupă cu o zecime de secundă firul alb, înaintea grecului Georgopoulos şi a islandezului Thorbjornsson — care au înregistrat 10' 6. La festivitatea de premiere cel care a înmînat medaliile cîştigătorilor acestei probe a fost.. Ion Moina deţinătorul vechiului record al RPR la această probă. S-a apropiat de Murchison — primul clasat, cu 10"4 — şi i-a strîns emoţionat mîna.

Acelaş timp îl înregistrase şi el cu ani în urmă...

47"5 LA 400 m PLAT

Din nou Ion Moina a înmînat o medalie. De astă dată însă lui Wiesenmayer, care a cîştigat proba de 400 m plat. La capătul acestei curse, cu un finiş irezistibil pe ultima sută de metri, acele cronometrelor au înregistrat timpul de 47"5. După 10 ani deci, recordul naţional deţinut de Ion Moina a fost modificat.

BRAVO BOLOTNIKOV!

Vremea mohorîtă din cea de a treia zi, a influenţat mult asupra desfăşurării Campionatelor. Şi lucrul acesta s-a putut observa mai bine în timpul desfăşurării probei de 10.000 m.

Incă de la plecare, Bolotnikov porneşte puternic de unul singur. Restul plutonului rămîne în urmă. Privirile spectatorilor se îndreaptă spre învingătorul de acum cîteva zile al lui Kuţ care se luptă cu distanţa, vîntul şi ploaia. Primii 5000 m au fost parcurşi într-un timp excelent : 14'28". Apoi, la 8000 m acele cronometrelor arată 23' 34" şi, în sfîrşit, la capătul celor 10.000 m se opresc la 29'40"2. Pentru frumoasa performanţă realizată, Bolotnikov a fost răsplătit cu furtunoase aplauze...

D. EMIL

La săritura în lungime femei, Kazmina (URSS) a sărit 6,14 m. Nou record al stadionului Republicii.

ŞTIRI * INFORMAŢII * REPORTAJE

ŞTIRI * INFORMAŢII * REPORTAJE

ŞTIRI * INFORMAŢII * REPORTAJE

ŞTIRI * INFORMAŢII * REPORTAJE

ŞTIRI * INFORMAŢII * REPORTAJE

ŞTIRI * INFORMAŢII * REPORTAJE

Jean - Henri Fabre

Cineva l-a numit „Homer al insectelor". Fiindcă întocmai marelui poet grec, care ne-a lăsat fantasticele întîmplări din „Iliada" şi „Odiseea", Jean-Henri Fabre a descris, ca nimeni altul, întîmplări de necrezut din viaţa insectelor. In faţa ochilor noştri uimiţi el a dezvăluit un Univers, nou, necuprins, în care trăieşte şi luptă lumea gîzelor.

Jean-Henri Fabre s-a născut la 22 decembrie 1823. Părinţii lui, ţărani francezi, erau atît de săraci, încît copilul a fost crescut de o străbunică mai înstărită. Ca să-şi plătească codrul de pîine, băieţelul, care nu împlinise încă 6 anişori, păştea gîştele şi caprele. Tolănit în iarbă, sau adăpostit sub un copac, el face cunoştinţă cu lumea necunoscută a insectelor, observă firul de iarbă, alcătuirea copacului, structura solului. De mic, şi-a dat seama că între toate acestea există o legătură. Natura l-a învăţat pe lîngă entimologie, botanica, geologia, zoologia, geografia, etc. La şcoala primară simte din plin umilirea de a fi sărac. Incăpăţînat, nu se lasă îngenunchiat. Invaţă alfabetul după o ilustrată, iar din pozele abecedarului studiază animalele. După terminarea celor patru clase primare, intră la liceu. Este remarcat de profesori mai ales pentru uşurinţa cu care-şi însuşea materii ce nu figurau în program. Lipsurile îl silesc însă să-şi întrerupă cursurile. Pentru a putea trăi, devine negustor ambulant şi muncitor la calea ferată. De multe ori n-are unde dormi şi cu greu îşi amăgeşte foamea. Asta nu-l împiedică să economisească din puţinul cît cîştigă şi să-şi cumpere cărţi de versuri. In acelaşi timp îşi pregăteşte examenul de admitere la şcoala normală din Avignon. Reuşeşte primul şi, fiind primit intern, scapă de grija zilei de mîine. Ca să ştie cît mai mult, învaţă singur fizica, ştiinţele naturii, chimia, greaca etc. Dragostea lui de carte este atît de puternică, încît atunci cînd i se iveşte prilejul să dea meditaţii de algebră, materie pe care n-o cunoaşte, se apucă s-o înveţe. După un timp este numit învăţător şi apoi profesor de liceu. Acum începe să studieze şi mai temeinic viaţa insectelor. Face experienţe la care alţii nu s-au gîndit, găseşte explicaţia multor fenomene ce păreau de nedezlegat. Teoria lui cu privire la modul în care insectele îşi anesteziază prada, păstrînd-o proaspătă, are un mare ecou. Micul păstor de gîşte începe să devină cunoscut prin lucrările sale îndrăzneţe, prin memoriile de înaltă ţinută ştiinţifică pe care le adresează Academiei. Fabre are însă de luptat cu ignoranţa aşa-zişilor savanţi care îndrumează cultura franceză şi cu toţi aceia care nu vor să recunoască meritele „profesoraşului" de provincie. Totuşi, celebritatea îl înconjoară şi-i cere sfaturi, Darwin îl numeşte „observator inimitabil". Toate acestea însă nu alungă sărăcia şi numai ajutorul filozofului englez J. Stuart Mill şi micul venit adus de cărţile pe care începe să le scrie îi pun o vreme familia la adăpost.

Intr-un tîrziu, Fabre se stabileşte în sătuleţul Serignan, într-o căsuţă dărăpănată, înconjurată de o pîrloagă în care mişună tot felul de insecte. Aci, în plină natură, îşi continuă munca uriaşă de cunoaştere a instinctului insectelor, această inteligenţă proprie animalelor, care nu trebuie totuşi asemuită cu inteligenţa omului. Acestui studiu Fabre i-a consacrat lunga lui viaţă. El creşte gîze, creîndu-le noi condiţii de trai, reuşind astfel să le modifice însuşirile. Ani în şir ascultă vrăjit cîntecul greierului, pînă cînd află cum este întocmită vioara acestui neobosit cîntăreţ. Taina scarabeului, rolul gîndacilor-gropari, uimitoarea intuiţie a viespii-solitare care-şi găseşte fără greş cuibul, ştiinţa geometrică a păianjenului sau secretul „ploilor de sînge" cer obositoare cercetări şi observaţii care durează zeci de ani.

Povestea vieţii şi întreaga operă a lui Fabre sînt cuprinse în cele 10 volume ale „Amintirilor entimologice" la care a lucrat aproape 30 de ani. Ele ni-l înfăţişează ca pe un savant deschizător de drumuri, ca pe un om care a găsit în muncă şi-n bucuria ştiinţei puterea de a înfrînge toate greutăţile.

M. ROŞU

RADIO GLOB

● Delegaţia Indiei a cerut Organizaţiei Naţiunilor Unite să discute primirea Republicii Populare Chineze în O.N.U. In cerere se afirmă că: „Naţiunile Unite nu vor putea îndeplini misiunea lor, atîta vreme cît un sfert din populaţia globului, care locuieşte în China, va fi ţinută departe de Organizaţia Naţiunilor Unite.

● Intr-un comunicat al guvernului, se arată că între Republica Populară Romînă şi Ceylon se vor stabili relaţii diplomatice.

Iată un nou pas spre buna înţelegere dintre popoare.

● La 12 septembrie, forţele naţionale aeriene au silit să aterizeze pe aeroportul din Cairo un avion american introdus ilegal în spaţiul aerian al Egiptului. Pe bordul avionului a fost descoperit un aparat de fotografiat şi o trusă de filmare.

Aceasta constituie un nou exemplu despre planurile „paşnice" ale imperialiştilor americani.

● Americanii s-au amestecat făţiş în campania electorală din Germania Occidentală. Zilele trecute un grup de militari americani au împiedecat difuzarea de manifeste ale candidaţilor Partidului Social Democrat din Germania. Populaţia germană a protestat puternic, împotriva purtării militarilor americani.

Trei povestiri

Iată, mai jos, trei povestiri. Le-am auzit de la un om între două vîrste. Omul acesta a fost, de mult, utecist. Acum este activist de partid într-unul din oraşele ţării noastre. Povestirile sînt crîmpeie din activitatea organizaţiei U.T.C. Oradea.

Manifestaţia

„Intr-una din zile am primit sarcina să mergem din nou să lipim manifeste. Ni s-a atras atenţia că cel puţin unul trebuie lipit şi la spitalul din Oradea. Să facem cum ştim, dar pe poarta sau pe gardul spitalului să apară manifeste.

Puţin timp după miezul nopţii, trei umbre se strecurau printre case. Se opreau pentru o clipă şi porneau mai departe. Buzunarele acestor oameni erau doldora de bucăţi mici de hîrtie, cam de mărimea unui pachet de ţigări.

Pe undeva, pe aproape, era şi clădirea spitalului. Dar la un moment dat se auziră paşi cadenţaţi răsunînd pe caldarimul umed. Era un poliţist, care de teamă să nu-l prindă somnul se plimba. Ce era de făcut? Un manifest măcar tot trebuia lipit

Doi dintre noi porniră spre gardian, în timp ce al treilea rămase pe loc, în aşteptare. La ureche îi ajungeau frînturile unei discuţii. Cei doi încropiseră un soi de conversaţie şi chipurile se plimbau cu el. In acest timp, cel de al treilea utecist lipise cîteva manifeste pe zidul alb.

Poliţistul nu observă nimic.

— Ei, la revedere... se auzi în fine glasul unuia.

Gardianul continuă să-şi facă rondul liniştit, fără să ştie că şi pe centură la spate, avea lipită o hîrtiuţă mică, cît un pachet de ţigări.

La spital

La cîteva zile după „Dictatul de la Viena", adică la începutul lui septembrie 1940 autorităţile burgheze din Oradea organizară o manifestaţie cu caracter naţionalist-şovin, la care au participat vreo 2.000 de oameni luaţi cu japca. Intre ei se afla însă şi un grup de utecişti. Ei aveau sarcina să saboteze manifestaţia şi, dacă era posibil s-o dea peste cap.

Cozile de topor fasciste făceau un scandal nemaipomenit, încercînd să înviorreze masa de oameni nu prea entuziaşti.

— Afară cu romînii din Ardeal! striga cîte cineva.

— Afară.., afară... răspundea o parte din manifestanţi.

Unul dintr-ai noştri, de la margine, văzînd lipsa de entuziasm a coloanei, prinse curaj.

— Moarte lui Hitler! începu să strige el la un moment dat.

— Moarte lui! strigam noi cît ne ţinea gura.

— Moarte lui, începu să strige coloana luîndu-se după noi.

Urmară alte lozinci strigate de ei, apoi altele strigate de noi — din ce în ce mai des... Şi lucrul acesta nu-l observa nimeni pînă în momentul în care coloana ajunsese în dreptul legaţiei germane, Cînd văzură că manifestaţia se întorsese în mare parte împotriva lor, autorităţile au dat ordin ca mulţimea să fie împrăştiată. A urmat o scurtă încăierare, de pe urma căreia legaţia s-a ales cu geamurile sparte. Grupul nostru însă dispăruse.

A apărut ziarul

Ziarul utecist ilegal nu apărea la date fixe. Treceau zile în şir pînă ca el să apară. Aceasta din cauza Siguranţei, care căuta înnebunită să descopere „sursa".

Ziarele ajungeau însă la timp în mîna cititorului. Mulţi se adunau în cîte o încăpere de la marginea oraşului şi la lumina slabă a lămpii de petrol, citeau cu nesaţ cuvîntul organizaţiei. „A apărut ziarul" se auzea peste tot...

Acest lucru se datora în mare măsură şi copiilor. Şi iată cum: în ziua apariţiei ziarului, U.T.C.-ul din Oradea chema copiii ce ajutaseră adesea U.T.C.-ul în activităţile lui. Erau copii de muncitori, ai căror părinţi sau fraţi erau membri de partid şi utecişti. La tipografie li se dădea cîte un pachet de hîrtie albă. Apoi aceşti copii veneau unul cîte unul, se strecurau pe poartă şi porneau în direcţii diferite. Agenţii, anume puşi pentru prinderea difuzorilor, se luau după copii. Cînd aceştia despăreau, căruţa cu ziarele adevărate ieşea pe poartă şi se îndrepta spre locul dinainte stabilit... Iar copoii, cînd îi prindeau pe copii, le smulgeau pachetele din mînă şi cu înfrigurare le desfăceau. E lesne de închipuit furia şi dezamăgirea lor cînd, în loc de manifeste, găseau zeci şi sute de... coli albe.

EMIL DOBRESCU

OASPETE LA MILIONARI

AM SOSIT

...în Jariştea cînd soarele tocmai se ridicase pe cer de o suliţă, poleind dealurile şi încălzind cu dărnicie viile încărcate de rod.

Zi de toamnă bogată! Toamnă de aur...

La Jariştea se coc mai mult struguri decît grîne. Aşa-i prin partea locului, ce să-i faci. Din moşi strămoşi, oamenii s-au trezit vieri.

Şi ce mai vin dau strugurii aceia!... Puterea ursului, nu alta!

Dar nu despre aceasta voiam a vă povesti...

LA TAIFAS

Il rugai pe şeful contabil să-mi povestească cîte ceva din istoricul gospodăriei.

— ...Păi, noi trăim de prin '52 (adică — în gospodărie colectivă). La început — ca la tot începutul! — a mers tare greu. Nu eram decît 69 de familii — şi astea, bineînţeles, dintre cele mai sărace. Unul a adus pămîntul şi un bou, altul... ce mai, toată averea noastră de început ţinea de 30 ha vie, vreo 60 ha de pămînt, 3 vaci şi o... căruţă!

Tovarăşul Crăciun, contabilul, se opri o clipă din povestit, apoi dădu din nou de firul ei:

— ...Ceea ce era mai important însă era că fiecare — sau aproape fiecare — adusese cu el hotărîrea de a-şi făuri, alături de ceilalţi, o viaţă tot mai liberă de nevoi!...

CREŞTE COLECTIVA

Din primul an încă, cu toate greutăţile, colectiviştii i-au întrecut totuşi pe individuali.

Numai bani s-au dat atunci cîte 35 lei la zi-muncă. Afară de 3,3 kg cereale, 0,6 l ţuică, vin şi multe alte produse.

Intre timp, intră în birou tov. Vasile Voicu, om ca la 55 de ani. După ce-i semnă contabilul hîrtia tovarăşul Voicu îmi spuse:

— De prima „plată" vorbiţi? Bine-bine, nu-mi amintesc, da' eu şi alde Crivăţ, Zaharia Muşat... mă rog, şi alţii, am primit numai în primul an, cîte 20—25.000 lei.

— Cînd au văzut individualii veniturile realizate în colectivă, au început a veni cu cererile, continuă tov. Voicu.

— Dar acum, la sfîrşit de vară 1957, rîndurile colectiviştilor au crescut?

Tov. Crăciun zîmbeşte:

— Acum? Păi, numai de vreo 4 ori. Adică sîntem pe-aproape de... 300 de familii.

FOND OBŞTESC = 2.035.000 LEI

Contabilul, în vreme ce-mi povestea, scoase pe birou nişte hîrtii, documente — oglindă neatrăgătoare, dar concretă. Umblînd cu ele, tov. Crăciun îmi spuse:

— Ia-n te uită: de unde la început, în 1952, fondul nostru obştesc însuma 10.000 lei, la sfîrşitul lui '56 l-am ridicat la... Ei, l-aţi putea aprecia singur?

— 200—300.000?

— Aşi! Ce 300.000? Mai!... 2.035.774 de lei!

LA CONCRET

Voiam să văd cu proprii mei ochi ceea ce aflasem din povestite. Şi am văzut. Am văzut grajdul nou construit, cele două autocamioane — „Molotovul" şi noul „Zis", cumpărat de curînd — şi am gustat minunîndu-mă din rodul celor peste 130 ha de vie...

Am plecat din Jariştea cu dorinţa de a mai trece cîndva pe acolo. La împărţirea veniturilor, aş vrea să le fiu din nou oaspete. Şi cred că am să mă duc.

Din cîte se ştie pînă acum, anul ăsta se va plăti... 50 lei la ziua-muncă.

De, aşa plată pot da numai .. milionarii!

E. EMANOIL

DE PE TOT GLOBUL

Jozefini

vă prezintă:

O experiență cu pahare care se execută cu mult succes în societate.

Se așază pe o masă trei pahare în șir, dintre care unul, cel din mijloc, se află cu gura în sus, restul fiind cu gura în jos.

Luați două pahare, cîte unul în fiecare mînă și întoarcețile. — Repetați mișcarea cu încă două pahare, apoi faceți această operație și a treia oară. Rezultatul: toate cele trei pahare se află acum cu gura în sus.

Dacă altcineva încearcă scamatoria, eșuează.

Metodă: Numărînd paharele 1, 2, 3, de la stînga spre dreapta începeți cu inversarea paharelor 2 și 3 (2 este cel din mijloc, cu gura în sus, 3 este unul din paharele aflate cu gura în jos). Răsturnîndu-le, paharul nr. 2 se află cu gura în jos iar paharul 3 cu gura în sus.

In a doua mișcare inversați, 1 și 3 (1 apare cu gura în sus, iar 3 cu gura în jos).

Inversînd pe 2 și 3 în a treia mișcare, toate paharele se află cu gura în sus.

Este matematica frumoasă?

Mulți găsesc matematica grea și plicticoasă. Alții, dimpotrivă, o găsesc foarte interesantă.

Incercați să faceți aceste două exerciții și apoi răspundeți cine are dreptate.

Mai întîi o înmulțire cu 8:

$1 \times 8 + 1 = 9$
$12 \times 8 + 2 = 98$
$123 \times 8 + 3 = 987$
$1234 \times 8 + 4 = 9876$
$12345 \times 8 + 5 = 98765$
$123456 \times 8 + 6 = 987654$
$1234567 \times 8 + 7 = 9876543$
$12345678 \times 8 + 8 = 98765432$
$123456789 \times 8 + 9 = 987654321$

Și acum o înmulțire cu 9:

$1 \times 9 + 2 = 11$
$12 \times 9 + 3 = 111$
$123 \times 9 + 4 = 1111$
$1234 \times 9 + 5 = 11111$
$12345 \times 9 + 6 = 111111$
$123456 \times 9 + 7 = 1111111$
$1234567 \times 9 + 8 = 11111111$
$12345678 \times 9 + 9 = 111111111$
$123456789 \times 9 + 10 = 1111111111$

Cît pot trăi semințele?

S-ar putea da desigur multe vîrste unei semințe: un an, doi și trei. Dar de semințe care să trăiască mai multe veacuri ați auzit? La grădina botanică din Pekin au fost aduse semințe găsite în turba vechii albii a rîului Poulentien, care și-a schimbat cursul acum cîteva veacuri. Ele au încolțit și de curînd au dat primele flori. Este vorba de semințe de lotus.

Un vulcan suspect

Dar despre cît poate „dormi" un vulcan ați auzit? Un vulcan care a devenit suspect prin somnul său adînc se află în Guadelupa. De curînd, el a dat semne de trezire. Observatorul de la La Sanfrière îl supraveghează cu a-

tenție pentru a înregistra întocmai trezirea lui după cei 120 de ani de „somn".

Bătrînul uriaș

Intr-o grotă din Kuangsi, paleontologii chinezi au scos dintr-

un strat de argilă roșie trei dinți care au aparținut unui uriaș intermediar între maimuță și om de acum aproape o jumătate de milion de ani.

Știți pe seama cui pune tradiția populară orginea orașului Focșani?

După un război dus în Țara Romînească, cică Ștefan cel Mare s-a întîlnit cu Domnul învins ca să statornicească hotarul dintre cele două țări.

Cu acest prilej s-a întins masă mare, iar către sfîrșitul ei, s-au ales din oșteni unul muntean și altul moldovean și Ștefan i-a pus la luptă aprigă cu... paharele. A biruit moldoveanul. Pentru lauda lui, Ștefan a numit tîrgul pe care se hotărîse să-l ridice acolo, la hotar, după numele acelui oștean moldovean ce se chema Focșa.

ATENȚIUNE!

Puteți obține:

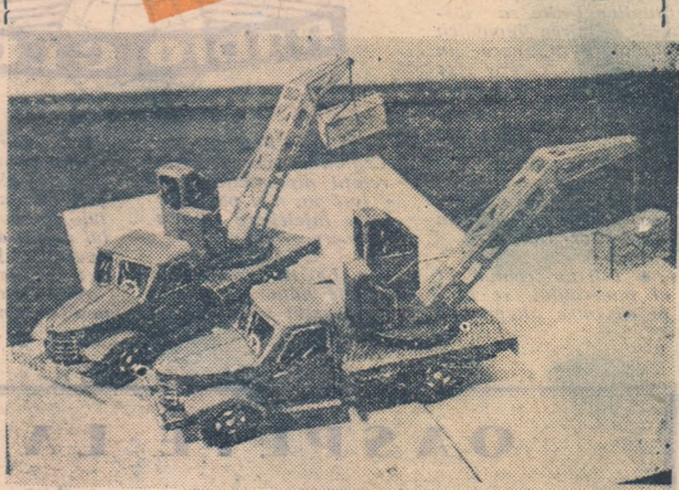
- O BICICLETĂ,
- UN CEAS DE MÎNĂ,
- ECHIPAMENT SPORTIV

participînd la

„CONCURSUL CELOR ISTEȚI".

Problemele concursului vor fi publicate în numărul 58 al „Scînteii pionierului", din 26 septembrie a. c.

Vreți să vă petreceți în mod plăcut și folositor o parte din timpul liber?

Vreți să căpătați cunoștințe tehnice despre construcția unor mașini?

Vreți să realizați în numai cîteva ore automacarale ca acelea pe care le vedeți în fotografia alăturată?

Construiți modelele publicate în colecția „Tînărul constructor".

Primele numere conținînd o automacara și un tractor pe șenile au apărut și se găsesc de vînzare la toate chioșcurile și centrele de difuzare a presei.

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

Din viața școlarilor

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	G	I	M	N	A	S	T	I	C	A
2	E	L	E	V	■	C	A	R	T	I
3	O	■	D	■	N	O	T	A	■	C
4	G	R	I	U	■	A	R	■	M	I
5	R	A	U	■	C	L	A	S	E	■
6	A	D	■	O	R	A	■	A	C	A
7	F	I	L	M	E	■	O	R	A	R
8	I	E	S	I	T	A	■	E	N	E
9	C	R	■	S	A	L	A	■	I	C
10	A	E	R	E	■	B	A	N	C	I

ORIZONTAL: *1. ... de înviorare dar care se face și în orele de educație fizică. 2. Ca voi — Manuale. 3. Pe portativ fie cum o fi, dar în catalog neapărat să fie mare! 4. L-ați semănat și voi pe lotul experimental, urîndu-i „spic bogat!" — 100 m² — Notă muzicală. 5. Aurel..., tînăr poet — Invățați în ea (pl.). 6. In... radieră! — La voi ține doar 45 de minute — Poate fi de naștere și chiar de 7 clase! 7. „Mica școlăriță", „Ora H" și „Vultur 101" — Programul vostru de studiu. 8. Călimară scăpată(!) din ghiozdan — Moșul... genelor. 9. In vîrful creionului sau ce strigă cioara! — ...de clasă, de sport... — Mic și fără... cap! 10. Și le dau elevii încrezuți — Stai o zi de școală în ele.*

VERTICAL: *1. Așezare pe hartă. 2. Ilie fără... cămașă! — Șterge cîteodată și cerneala (pl.). 3. Cei din clasele VIII—X fac parte din învățămîntul... — Intră în clasă. 4. Nord-Vest — Rînduri care lipsesc din manual. 5. Mai mereu e albă, dar poate fi și de altă culoare. 6. Și-a deschis de curînd porțile — Unul din cele 3 Crișuri. 7. Munți în R. Cehoslovacă — A patrat. 8. A se mira, în Ardeal — Verb „voios" sau substantiv pentru mîncare. 9. Costică trage chiul — Creion automat. 10. Adverb de loc — Reușești la examen.*

M. RANTZER

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA București Piața „Scînteii" tel. 7 60 10; 7 61 00. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".